

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Christina Lauren
BEAUTIFUL BASTARD

Copyright © 2013 by Lauren Billings and Christina Hobbs
Translation Copyright © 2020 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-03419-6

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

Kristina
Loren

NEODOLJIV

Prevela Branislava Maoduš

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Beograd, 2020.

*Za S. M. što nas je nesvesno spojila, obožavaocima koji su
sve ozvaničili i našim muževima što su sve ovo istrpeli.*

JEDAN

Moj otac je uvek govorio da ćeš posao najbolje naučiti tako što ćeš svaki trenutak gledati nekoga kako ga radi.

„Da bi dobila posao na vrhu, moraš krenuti od dna“, rekao mi je. „Postani osoba bez koje rukovodilac ne može da živi. Budi njegova desna ruka. Ovladaj njegovim svetom, i on će te ugrabiti čim diplomiraš.“

Postala sam nezamenjiva. I zaista sam postala desna ruka. Samo što sam u ovo slučaju ja bila desna ruka koja je najčešće želela da mu zalepi šamar preko nadmenog lica.

Mom šefu, gospodinu Benetu Rajanu. Lepom Nitkovu.

Stomak mi se zgrčio na pomisao na njega: visokog, prelepog i nacistički užasnog. Bio je najnadmeniji, najnaduveniji nitkov koga sam u životu srela. Čula sam kako druge žene u kancelariji tračare o njegovim izletima i pitaju se da li je jedino lepota bila važna. Ali moj otac je još rekao: „Rano u životu shvatićeš da je lepota samo površinska, a sve ružno prodire u samu srž kostiju.“ U poslednjih nekoliko godina izlazila sam sa popriličnim brojem neprijatnih muškaraca, sa nekoliko njih se čak i zabavljala u srednjoj školi i na koledžu. Ali ovaj ih je sve nadmašio.

„O, zdravo gospođice Mils!“ Gospodin Rajan je stajao na vratima moje kancelarije koja je služila i kao predsoblje za njegovu. Glas mu je bio sladak kao med, ali i pogrešan... kao da je med ostavljen da se smrzne i ispuca na ledu.

Nakon što sam danas već pokvasila telefon, bacila minduše u kantu za smeće i nakon što me je neki tip udario otpozadi na auto-putu i zbog čega sam morala da sačekam policiju da nam kaže ono što smo oboje već znali – da je on kriv – poslednje što mi je još bilo potrebno bio je džangrizavi gospodin Rajan.

Moja je nesreća bila što on nikada i nije bio drugačiji.

Rekla sam: „Dobro jutro, gospodine Rajane“, kao i obično, u nadi da će mi uzvratiti svojim uobičajenim kratkim klimanjem glavom.

Ali, kada sam pokušala da se provučem pored njega, promrmljao je: „Stvarno? 'Jutro', gospođice Mils? Koliko je sati u tvom malom svetu?“

Zastala sam i susrela njegov leden pogled. Bio je dobrih dvadeset centimetara viši od mene i nikada se, pre nego što sam počela da radim za njega, nisam osećala tako sitno. Šest godina sam radila za „Rajan medija grup“. Ali, otkako je on pre devet meseci počeo da radi u porodičnoj firmi, počela sam da nosim cipele na potpeticu koje sam ranije smatrala primerenim samo za cirkuske zvezde, samo da bih mogla da ga barem približno pogledam u oči. Ali sam i pored toga morala da zabacim glavu da bih ga pogledala, a on je očigledno uživao u tome jer su mu oči boje lešnika sevale.

„Imala sam pomalo pakleno jutro. Neće se ponoviti“, rekla sam osećajući olakšanje što mi je glas zvučao smireno. Nikada nisam zakasnila, ni jedan jedini put, ali od njega se i moglo očekivati da će napraviti scenu od mog prvog i jedinog kašnjenja. Uspela sam da se provučem pored njega i da stavim tašnu i kaput u orman i uključim

kompjuter. Pokušala sam da se ponašam kao da nije stajao na vratima i posmatrao svaki moj pokret.

„'Pakleno jutro' je sasvim primeren opis onoga sa čim sam ja morao da se nosim u tvom odsustvu. Lično sam razgovarao sa Aleksom Šaferom kako bih izgadio činjenicu da nije dobio potpisane ugovore kao što je obećano: u devet sati ujutro, po vremenu Istočne obale. Morao sam lično da pozovem Madlin Bomont da joj kažem da ćemo nastaviti sa predlogom kao što je i napisano. Drugim rečima, jutros sam radio i tvoj i svoj posao. Mora da čak i kada je 'pakleno jutro' možeš da stigneš do osam sati? Neki od nas ustaju i počinju da rade pre branča.“

Pogledala sam ga, onako gnevno, kako me strelja pogledom ruku prekrštenih preko širokih grudi – samo zato što sam zakasnila sat vremena. Trepnula sam i skrenula pogled svesno se trudeći da ne gledam u način na koji mu se tamno strukirano odelo zatezalo preko ramena. Pogrešila sam i svratila u teretanu hotela za vreme kongresa u toku prvog meseca naše saradnje i zatekla ga znojavog i bez košulje pored trake za trčanje. Imao je lice za koje bi svaki muški model ubio i najlepšu kosu sam ikada videla na nekom muškarcu. Devojke iz prizemlja zvale su je jebačka frizura i, ako im je verovati, sasvim je opravdano nosila tu titulu. Zauvek mi se u mozak urezala slika kako majicom briše znoj sa grudi.

Naravno, morao je da je uništi time što je otvorio usta: „Lepo je videti da si najzad pokazala interesovanje za poboljšanje svoje fizičke spreme, gospođice Mils.“

Seronja.

„Žao mi je, gospodine Rajane“, rekla sam uz tek nagoveštaj oštrine. „Svesna sam dodatnog opterećenja kome sam vas izložila jer ste morali da koristite faks i da se javljate na telefon. Kao što sam rekla, neće se ponoviti.“

„U pravu si, neće“, odgovorio je sa arogantnim smeškom.

Bio bi savršen kada bi ćutao. Parče samolepljive trake bi odradilo posao. Imala sam je u nekoj fioci i vadila je povremeno i poigravala se s njom nadajući se da ću jednog dana moći da je upotrebim za nešto korisno.

„I čisto da ne zaboraviš svoj propust, želim da do pet sati danas na mom stolu vidim potpune statističke tabele za projekte Šafera, Koltona i Bomontove. A taj sat kašnjenja od jutros nadoknadićeš tako što ćeš pripremiti probnu prezentaciju o predmetu Papadakis, u sali za konferencije u šest sati. Ako ćeš preuzeti tog klijenta, moraćeš da mi dokažeš da znaš šta radiš.“

Raširila sam oči dok sam ga gledala kako se okreće i odlazi i treska vratima kancelarije za sobom. Znao je đavolski dobro da sam na ovom projektu uradila i više nego što je bilo potrebno u predviđenom roku, jer je on u isti mah bio i rad za diplomu na studijama poslovne administracije. Imala sam još nekoliko meseci da završim slajdove nakon potpisivanja ugovora... koji nisu bili potpisani – nisu čak bili ni sastavljeni u potpunosti. A sada je, pored svog ostalog posle želeo da napravim i probnu prezentaciju za svega... Pogledala sam na sat. Sjajno, sedam i po sati, ako propustim ručak. Otvorila sam predmet Papadakis i bacila se na posao.

Dok su svi izlazili na ručak, ja sam ostala zalepljena za sto sa kafom i kesom raznovrsnih koštunjavih plodova koje sam uzela iz aparata. Obično bih donela ostatke ručka ili otišla sa drugim stažistima da nešto pojedem, ali danas vreme nije bilo na mojoj strani. Čula sam da su se spoljašnja vrata kancelarije otvorila i podigla pogled i nasmešila se kada je ušla Sara Dillon. Sara je bila u istom programu stažiranja u „Rajan medija grupu“ kao i ja, premda je ona radila u računovodstvu.

„Jesi li spremna za ručak?“, upitala je.

„Moraću da ga preskočim. Ovaj dan je paklen.“ Pogledala sam je skrušeno, a na njenom licu se pojavio prezriv smešak.

„Je li paklen dan ili šef?“ Sela je na ivicu mog stola. „Čula sam da je jutros malčice besneo.“

Pogledala sam je znalački. Sara nije radila za njega, ali je znala sve o Benetu Rajanu. On je, kao najmlađi sin osnivača kompanije Eliota Rajana, i na lošem glasu kao čovek koji je imao izuzetno kratak fitilj, bio živa legenda u zgradi. „Čak i da se udvostručim, ne bih uspela da završim ovo na vreme.“

„Jesi li sigurna da ne želiš da ti donesem nešto?“ Pogled joj je odlutao do vrata njegove kancelarije. „Svetu vodicu... plaćenog ubicu?“

Nasmejala sam se. „Imam sve što mi je potrebno.“

Sara se nasmešila i otišla iz kancelarije. Upravo sam popila poslednji gutljaj kafe kada sam se sagnula primetivši da mi se najlon čarapa pocepala. „A povrh svega“, počela sam jer sam čula Saru da se vraća, „još sam i pocepala čarape. Zapravo, ako ideš negde gde ima čokolade, donesi mi jedno dvadeset kilograma da utopim muku u njoj kasnije.“

Podigla sam glavu i videla da preda mnom ne stoji Sara. Porumenela sam i spustila suknju.

„Izvinite, gospodine Rajane, ja sam...“

„Gospođice Mils, pošto imaš vremena da sa drugim kancelarijskim radnicama raspravljáš o problemima sa donjim vešom, pored prezentacije predmeta Papadakis, želim da odeš do kancelarije Vilisove i doneseš mi tržišnu analizu i segmentaciju za Bomontovu.“ Ispravio je kravatu gledajući svoj odraz u ogledalu. „Misliš li da ćeš biti u stanju to da uradiš?“

Je li on to mene nazvao „kancelarijskom radnicom“? Naravno, deo mog stažiranja podrazumevao je da povremeno obavljam posao asistenta za njega, ali on je prokletu dobro znao da sam za ovu firmu

radila godinama pre nego što sam dobila Dž. T. Miler stipendiju za Nortvestern univerzitet. Četiri meseca me je delilo od diplome poslovnih studija.

Od diplome i rastanka sa tobom, pomislila sam. Susrela sam njegov plameni pogled. „Rado ću pitati Sem da li bi mogla...“

„Nije to bio predlog“, presekao me je. „Želim da odeš po njih.“ Pogledao me je na trenutak stegnute vilice pre nego što se okrenuo na peti i odjurio nazad u svoju kancelariju i grubo zatvorio vrata za sobom.

Koji mu je kurac? Je li to tinejdžersko treskanje vratima zaista nužno? Uzela sam sako sa naslona stolice i krenula prema našoj kancelariji koja se nalazila nekoliko zgrada niže niz ulicu.

Kada sam se vratila, pokucala sam na njegova vrata, ali nije bilo odgovora. Okrenula sam kvaku. Bila su zaključana. Verovatno je bio usred kasnopopodnevnog seksa na brzaka sa nekom princezom sa povereničkim fondom dok sam ja jurcala Čikagom kao umobolna. Ugurala sam fasciklu kroz otvor za poštu na vratima, nadajući se da će se papiri razleteti na sve strane i da će morati da klekne i sam ih složi. To je i zaslužio. Dopada mi da ga zamišljam kako kleči na podu i skuplja papire. A opet, poznajući njega, pozvaće mene u onu svoju sterilnu paklenu jamu da je, pod njegovim budnim okom, pospremim.

Četiri sata kasnije završila sam ažuriranje statusa i uglavnom uspeła da sredim svoje slajdove, gotovo se histerično smejući užasu ovog dana. Uхватила sam sebe kako planiram veoma krvavo i sporo ubistvo klinca u kopirnici. Od njega sam tražila nešto vrlo jednostavno. Da napravi kopije i uveže ih. Trebalo je da to bude lak posao. Ali nije. Moralo je da potraje dva sata.

Žurila sam mračnim hodnikom sada prazne zgrade ruku punih materijala za prezentaciju i pogledala na sat. Šest i dvadeset. Gospodin Rajan će me razbiti. Kasnila sam dvadeset minuta. Kao što sam

jutros imala prilike da iskusim, mrzeo je kašnjenje. Reč „kašnjenje“ nije postojala u Kretenskom rečniku Beneta Rajana. Kao ni „srce“, „ljubaznost“, „saosećanje“, „pauza za ručak“, ili „hvala“.

I tako sam trčala hodnicima u italijanskim salonkama nalik na štule da što pre stignem do dželata.

Diši, Kloj. On može da namiriše strah.

Kada sam se približila sali za konferencije, pokušala sam da usporim disanje i korak. Ispod zatvorenih vrata probijalo se meko svetlo. Očigledno je bio unutra i čekao me je. Pažljivo sam pokušala da zagladim kosu i odeću i složim gomilu dokumenata u naručju. Duboko sam udahнула i pokucala.

„Uđi.“

Ušla sam u prostor osvetljen toplim svetlom. Sala za konferencije bila je ogromna; čitav jedan zid sastojao se samo od prozora sa kojih se pružao prelep pogled na panoramu Čikaga sa osamnaestog sprata. Sumrak je pomračio nebo, a oblakoderi su šarali horizont osvetljenim prozorima. U sredini prostorije se nalazio teški drveni konferencijski sto, a sa čela stola gledao me je gospodin Rajan.

Sedeo je u stolici preko čijeg naslona je prebacio sako, olabavljene kravate i rukava čiste bele košulje zasukanih do lakata, a bradu je naslonio na skupljene prste obe ruke. Prodorno me je gledao u oči, ali ništa nije rekao.

„Izvinjavam se, gospodine Rajane“, rekla sam glasom drhtavim, jer sam još uvek pomalo teško disala. „Štampanje je potrajalo...“, zastala sam. Opravdanja mi neće pomoći. A i neću mu dozvoliti da me okrivi za nešto nad čim nisam imala kontrolu. Može da me poljubi u dupe. Sa novootkrivenom hrabrošću, podigla sam bradu i prišla mu.

Prelistala sam papire, ne susrećući njegov pogled, i spustila primerak prezentacija na sto ispred nas. „Mogu li da počnem?“

Nije odgovorio naglas, pažljivo je posmatrao moju fasadu odvažnosti. Bilo bi mnogo lakše da nije bio tako prelep. Samo je pokazao prema materijalima pred njim, pokazujući mi da nastavim.

Pročistila sam grlo i započela prezentaciju. Čutao je dok sam prolazila kroz različite aspekte predloga i pažljivo posmatrao svoj primerak. Zašto je bio tako miran? Umela sam da se nosim sa njegovim ispadima. Ali ova jeziva tišina? Ona me je pomerala.

Nagnula sam se preko stola i pokazala na niz grafikona kada se pokrenuo.

„Vreme prve značajne prekretnice je malo nej...“, zastala sam usred rečenice, a dah mi je zastao u grlu. Njegova ruka našla se na donjem delu mojih leđa pre nego što je kliznula naniže i spustila se na oblinu mog dupeta. Za devet meseci, koliko sam radila s njim, nikada me namerno nije dotakao.

Ovo je svakako bilo namerno.

Vrelina njegove šake kroz suknju mi je palila kožu. Svaki mišić u telu mi se napeo i imala sam osećaj da mi se utroba pretvara u tečnost. Šta to, dođavola, radi? Mozak mi je vrištao naređenje da sklonim njegovu ruku, da mu kažem da me nikada više ne dodiruje, ali moje telo imalo je drugačiju ideju. Bradavice su mi se ukrutile, a ja sam stegla vilicu. *Izdajice.*

Prošlo je najmanje pola minuta dok mi je srce tuklo u grudima, ali nijedno od nas nije ništa reklo dok se njegova ruka spuštala niže niz moju butinu, milujući je. Jedini zvuci u mirnom vazduhu sale za konferencije bili su naše disanje i prigušeni zvuci grada pod nama.

„Okreni se, gospođice Mils.“ Njegov tihi glas razbio je tišinu i ja sam ispravila leđa pogleda uprtog preda se. Polako sam se okrenula, a njegova ruka kliznula je preko mog tela do boka. Osećala sam kako mu se šaka širi od vrhova prstiju na donjem delu mojih leđa sve do

palca kojim je pritiskao meku kožu ispred kosti kuka. Pogledala sam ga u oči kojima mi je prodorno uzvraćao pogled.

Videla sam kako mu se grudi podižu i spuštaju, a svaki dah mu je bio dublji od prethodnog. U njegovoj oštroj vilici zaigrao je mišić kada je počeo polako da klizi palcem napred-nazad, ne sklanjajući ni na trenutak pogled sa mojih očiju. Čekao je da ga zaustavim; imala sam dovoljno vremena da ga odgurnem, ili da se prosto okrenem i odem. Ali suviše sam osećanja morala da raščlanim pre nego što sam mogla da reagujem. Nikada se nisam ovako osećala, i nikada nisam očekivala da osetim ovo prema njemu. Želela sam da ga ošamarim, a zatim da ga zgrabim za košulju, privučem sebi i počnem da mu ližem vrat.

„O čemu razmišljaš?“, prošaputao je gledajući me pogledom koji je u isti mah bio i podsmešljiv i pun teskobe.

„Još pokušavam da to dokučim.“

Pomno me posmatrajući, počeo je da spušta ruku niže. Spuštao je prste niz moju butinu, sve do poruba moje suknje. Podigao ju je i počeo prstima da prelazi preko trake pojasa za podvezice i čipkane ivice čarape koja joj je sezala do butine. Dugački prst je zavukao pod tanku tkaninu i malčice je spustio. Oštro sam udahнула osećajući se iznenada kao da se topim spolja ka unutra.

Kako mogu da dozvolim telu da ovako reaguje? I dalje sam želela da ga ošamarim, ali sada sam, više od toga, želela da nastavi. Između nogu sam osećala sve snažniju, tešku čežnju. Stigao je do ivice mojih gaćica i zavukao prste pod tkaninu. Osetila sam kako klizi njima preko moje kože i ovlaš mi dodiruje klitoris pre nego što je zavukao prst u mene, a ja sam zagrizla usnu pokušavajući, neuspešno, da prigušim ječanje. Kada sam ga pogledala, na njegovom čelu videla sam graške znoja.

„Jebote“, zarežao je tiho. „Vlažna si.“ Sklopio je oči dok je, činilo se, vodio istu unutrašnju bitku koju sam i ja vodila. Pogledala sam u

njegovo krilo i videla kako napinje glatku tkaninu pantalona. Izvukao je prst, ne otvarajući oči, i zgužvao u ruci tanku čipku mojih gaćica. Drhtao je kada me je pogledao, a na licu mu se jasno video gnev. Jednim, žurnim pokretom ih je pocepao, a zvuk cepanja tkanine nastavio je da odjekuje u tišini.

Grubo me je povukao za kukove, podigao me na hladni sto i raširio mi noge. Nevoljno sam zaječala kada su se njegovu prsti vratili, kliznuli preko moje noge pa ponovo prodrli u mene. Prezirala sam ovog muškarca na poseban, izrazit način, ali telo me je izdavalo; želela sam više onoga što mi je radio. Nisu to bili nežni dodiri na koje sam bila navikla. Bio je to muškarac koji je navikao da dobija ono što želi, a ispostavilo se da je u tom trenutku želeo mene. Glava mi je pala u stranu dok sam se naslanjala na laktove osećajući kako mi se orgazam munjevito približava.

Potpuno užasnuta, čula sam sebe kako ječim: „O, molim te.“

Prestao je, izvukao prste i skupio ih u pesnicu. Sela sam, zgrabila ga za svilenu kravatu i grubo privukla njegove usne mojima. Dodir njegovih usana bio je savršen baš kao i njihov izgled, bile su čvrste i glatke. Nikada me nije poljubio neko ko je očigledno poznao svaki ugao i nagib i zavodljivi pokret kojim će me načisto izludeti.

Ugrizla sam ga za donju usnu i žurno spustila ruke niz njegove pantalone, pa izvukla kaiš iz njih. „Bolje bi ti bilo da dovršiš ono što si započeo.“

Ispustio je tih, gnevan zvuk duboko iz grla, zgrabio moju bluzu i pokidao je razbacujući srebrne dugmiće po konferencijskom stolu.

Prešao je rukama preko mojih grudi i rebara, palčevima trljajući moje napete bradavice, mračnim pogledom sve vreme gledajući moje lice. Ruke su mu bile velike i grube gotovo do bola ali, umesto da se bolno trgnem ili povučem, priljubila sam se uz njegove dlanove tražeći više i grublje.

Zarežao je i stegao prste. Pomislila sam da bi mi mogle ostati modrice, i na jedan bolestan trenutak ponadala sam se da će tako i biti. Želela sam da pronađem način da pamtim ovaj osećaj potpune sigurnosti u ono što moje telo želi, trenutak potpune razuzdanosti.

Nagnuo se dovoljno blizu da me ugrize za rame i prošaputao: „Jebena provokatorko.“

Kako nisam mogla da dočekam da mu budem bliže, ubrzala sam prste na rajsferšlusu njegovih pantalona gurajući ih, zajedno sa boksericama na pod. Snažno sam stegla njegovu kitu i osetila je kako pulsira na mom dlanu.

Način na koji je prosiktao moje prezime – „Milsova“ – trebalo je da me razbesni, ali osećala sam samo jedno: čistu, bezočnu požudu. Podigao mi je suknju uz butine i gurnuo me na konferencijski sto. Pre nego što sam stigla i reč da kažem, zgrabio me je za gležnjeve, uhvatio svoj kurac, primakao mi se i zario se duboko u mene.

Nisam stigla čak ni da ostanem užasnuta glasnim ječanjem koje sam ispustila – prijao mi je bolje od ma koga drugog.

„Šta je to?“, prosiktao je kroz stegnute zube udarajući kukovima o moje butine i zarivajući se duboko u mene. „Nikada te pre niko nije ovako jebao, zar ne? Ne bi bila takav provokator da te neko propisno jebe.“

Šta on misli da je? I zašto me toliko loži to što je u pravu? Nikada pre nisam upražnjavala seks nigde osim u krevetu i nikada mi nije bilo ovako.

„Bilo je i boljih“, dražila sam ga.

Nasmejao se, tiho i podsmešljivo. „Pogledaj me.“

„Neću.“

Izvukao se baš kada je trebalo da svršim. Najpre sam pomislila da će me ostaviti tako, dok me nije uhvatio za ruke i podigao me sa stola prislanjajući usne i jezik na moje.

„*Pogledaj me*“, ponovio je. I, kako nije više bio u meni, najzad sam mogla. Trepnuo je jednom, polako, dugačkim, tamnim trepavicama ovlaš dotakavši obraz, a zatim je rekao: „Zamoli me da ti pružim orgazam.“

Ton je bio pogrešan. Bilo je to gotovo pitanje, ali reči su sasvim ličile na njega – bile su to reči pravog nitkova. Želela sam da mi pruži orgazam. Više od svega. Ali nipošto ga neću ni za šta moliti.

Spustila sam glas i oštro ga pogledala. „Ti si seronja, gospodine Rajane.“

Njegov smešak rekao mi je da je od mene dobio ono što mu je bilo potrebno. Želela sam da ga tresnem kolenima u jaja, ali tada ne bih dobila ono što sam zaista želela.

„Reci molim te, gospođice Mils.“

„*Molim te*, jebi se.“

Sledeće što sam osetila bilo je hladno staklo prozora na grudima i zajččala sam zbog snažne razlike u temperaturi između njega i moje kože. A ona je gorela; svaki deo mene želeo je da oseti njegov grubi dodir.

„Barem si dosledna“, zarežao mi je na uvo pre nego što me je ugri-
zao za rame. Butinom je udario obe moje noge. „Širi noge.“

Raširila sam noge, a on mi je bez oklevanja povukao kukove unazad, pa spustio ruku između nas pre nego što se zario u mene.

„Dopada ti se hladnoća?“

„Da.“

„Pokvarena, prljava devojkó. Voliš da te gledaju, zar ne?“, mrmrljao je hvatajući zubima moju ušnu resicu. „Dopada ti se što sav Čikago može da podigne pogled i vidi kako te neko jebe голу, i kako ti uživaš u svakom trenutku dok su ti lepe sise zalepljene za staklo.“

„Prestani da pričaš, kvariš sve.“ Premda nije tako bilo. Ni izbliza. Njegov hrapavi glas je imao opak uticaj na mene.

Ali on mu se samo nasmejao u uvo i verovatno primetio način na koji sam zadrhtala na zvuk njegovog smeha. „Želiš li da vide kako svršavaš?“

Zaječala sam u odgovor nemoćna da oformim reči kada je počeo sa svakim novim prodiranjem da me sve više gura uz staklo.

„Reci! Želiš da svršiš, gospođice Mils? Odgovori mi ili ću stati i naterati te da mi popušiš“, prosiktao je zarivajući se sve dublje u mene.

Deo mene koji ga je mrzeo rastapao se poput šećera na jeziku, a onaj deo koji je želeo sve što je mogao da mi da postajao je sve veći, vreliji i zahtevniji.

„Samo mi reci.“ Nagnuo se napred i počeo da sisa moju ušnu resicu da bi je naposletku oštro ugrizao. „Obećavam da ću ti to priuštiti.“

„Molim te“, rekla sam sklapajući oči da isključim sve ostalo i samo njega da osetim. „Molim te. Da.“

Pružio je ruku počeo da prelazi vrhovima prstiju preko mog klitorisa vršeći na njega savršen pritisak, savršenim ritmom. Osećala sam njegov osmeh na potiljku, a kada je otvorio usta i utisnuo zube u moju kožu, bila sam gotova. Toplina mi se spustila kičmom, oko kukova i između nogu, i cimnula me unazad prema njemu. Udarila sam rukama o staklo, a čitavo telo mi je podrhtavalo od orgazma koji me je preplavio i ostavio bez daha. Kada se najzad povukao, izvukao se i okrenuo me prema sebi, pa sagnuo glavu da mi gricka vrat, vilicu i donju usnu.

„Reci hvala“, prošaptao je.

Uvukla sam ruke u njegovu kosu i snažno je povukla nadajući se da ću izvući od njega nekakvu reakciju, želeći da vidim vlada li sobom ili je van sebe. *Šta to radimo?*

Zaječao je i nagnuo se prema meni prelazeći usnama preko mog vrata, i gurajući svoj nabrekli ud uz moj stomak. „A sada me uveseli.“

Oslobodila sam jednu ruku, spustila je na njegovu kitu i počela da je milujem. Bio je težak, dugačak i savršeno mi je ležao u dlanu. Želela sam da mu kažem, ali nisam imala nameru da mu dam do znanja koliko je divan bio. Povukla sam se od njega i zagledala se u njega ispod teških kapaka.

„Nateraću te da tako snažno svršiš da ćeš zaboraviti da si najveći seronja na svetu“, zarežala sam pa skliznula niz staklo i polako uzela čitavu njegovu kitu u usta, sve do grla. Napeo se i grleno zastenjao. Pogledala sam ga, a on se naslonio dlanovima i čelom na staklo i čvrsto sklopio oči. Izgledao je ranjivo i prelepo u svom potpunom prepuštanju užitku.

Ali nije bio ranjiv. Bio je najveći kreten na planeti, a ja sam bila pred njim na kolenima. Nema šanse.

Pa sam, umesto da mu dam ono što sam znala da je želeo, ustala, spustila suknju i susrela njegov pogled. Sada je bilo lakše, kada me nije dodirivao i terao me da osetim stvari koje nije imao prava da me tera da osetim.

Sekunde su prolazile, a nijedno od nas nije skretalo pogled.

„Šta kog kurca to radiš?“, upitao je grubo. „Na kolena i otvaraj usta.“

„Nema šanse.“

Skupila sam prednji kraj košulje sa koje su otpali dugmići i izašla moleći se da me drhtave noge ne izdaju.

Uzela sam tašnu sa stola i obukla sako, očajnički se trudeći da ga drhtavim prstima zakopčam. Gospodin Rajan još nije izašao, a ja sam potrčala prema liftu moleći se da stigne pre nego što ponovo budem morala da se suočim s njim.

Nisam dozvolila sebi da razmišljam o onome što se desilo dok nisam izašla. Dozvolila sam mu da me jebe, da mi pruži najbolji orgazam u životu, a zatim sam ga ostavila pantalona spuštenih oko